

faktisk ret tilfreds med at erkende nu, at man i EU har været igennem en proces, hvor man har afdækket alle mediciner og sat grænser for dem alle sammen. Vi har nu et redskab, som vi løbende kan justere på efter behov.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men hvis fru Margot Torp vil se efter i bemærkningerne til lovforslaget, så er der jo faktisk dér redegjort for, at det, der er sket, jo ikke er, at man har iværksat EU's regler. For man har kørt efter EU's regler siden 1990, hvor man havde nulværdien, og hvor der ikke måtte være medicinrester, og det gik udmærket i forhold til EU.

Altså meget kan man beskyldte EU for, og det skal man bestemt også, men mig bekendt – og dér må ministeren så korrigere mig, hvis det er forkert, hvad jeg siger – har Europa-Kommissionen aldrig nogen sinde forlangt, at Danmark skulle lave den her bekendtgørelse om, aldrig nogen sinde.

Så det her skal man altså ikke komme og skyde EU i skoene. Det er noget, regeringen har fundet på, at nu må der godt være medicinrester.

Fru Margot Torp må erkende, at det altså er en dansk regelændring, og vi kunne føre den tilbage igen ved at vedtage det her lovforslag, hvis vi ville det. Det ville Kommissionen formentlig ikke gøre en pind ved.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg tror ikke, Socialdemokratiets ordfører forstod mit forholdsvis korte og enkle spørgsmål, så jeg bliver nødt til at gentage det: Er det sådan, at der i dag lovligt kan være mere antibiotika i vores fødevarer, end der kunne før den bekendtgørelse, som vi fik meddelelse om i Folketinget den 14. december? Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne svare på det spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen rejste. Der er tale om fuld harmonisering her, og det vil sige, at der jo ikke er tale om, at det kun er noget, Danmark gør. Der er tale om, at Danmark sørger for, at lovgivningen er i overensstemmelse med de fuldt harmoniserede direktiver.

Og hvad angår svaret til hr. Kristen Touborg, så kan jeg sige, at der er forbedringer, og det vil

sige, at der er nogle eksempler, hvor man har mindre, og der er andre eksempler, hvor man har mere. Styrken ved forslaget, som det ligger nu, er, at der er nogle klare retningslinjer, der er nogle klare målemetoder, og det vil sige, at det bliver behandlet efter nogle retningslinjer, som vi kan kontrollere, og som vi i givet fald kan forbedre.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Til hr. Kristen Touborg: Den gule lampe lyste, så jeg kunne ikke svare før.

Hvorvidt der kan være flere medicinrester i, vil meget afhænge af, hvilke målemetoder man bruger. Det er sådan, at hvis vi skulle gå ind og bruge den virkelig fine målemetode, som kan afdække alt, også afstanden mellem den påståede nulværdi og den reelle nulværdi, så ville vi skulle bruge enorme ressourcer. Og den undersøgelse, som vi lige har set omkring rester af medicin, viser, at der er meget, meget få tilfælde; det er noget med 2-3 stykker ud af 18.000 eller sådan noget. Det ville virkelig være at skyde gråspurve med kanoner.

De midler, som vi så valgte at sætte ind på at gå ind og sikre, at det var de allersidste rester, vi fik konstateret, ville jo så gå fra andre fødevarerområder, som jeg synes lige for tiden påkalder sig mere opmærksomhed med hensyn til BSE og campylobacter osv. Så det er meget vigtigt, at vi beslutter, hvor det er, vi vil bruge ressourcerne.

Jeg synes, at den sidste undersøgelse meget godt viser, at landbruget har forstået, at der er god, god konkurrenceevne i at have et højt beskyttelsesniveau.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren undveg jo mit spørgsmål om, om det var EU, der havde bedt om, at vi her i Danmark vedtog en regelændring. Sagen er jo den, at da forordningen kom i 1990, valgte man fra dansk side at sige, at der ikke må være medicinrester i danskproducerede fødevarer. Det har EU da ikke noget imod, for det påfører jo ikke andre landes produktion en urimelig konkurrence. Tværtimod.

Derfor kunne EU da ikke drømme om at anlægge sag mod Danmark i den anledning og har jo så heller ikke gjort det. Og derfor må man sige, at det er en fuldstændig frivillig såkaldt tilpasning til EU.